

BIẾT RỒI CÒN HỎI !

Tôi ngồi trước tượng Phật
Viết lãng nhăng mỗi ngày
Đề khi nào bí thì hỏi
Phật tùm tùm cười
“Biết rồi còn hỏi!”

Sáng ra đường phố
Từng bước như đi dạo
Không thấy nở hoa sen (*)
Ngước mắt nhìn lên
Một tấm biển to chữ đỏ
“Đồ ngu cao cấp”
Cửa hàng Fashion
Rơi dấu hỏi...

Đâu cần trốn ra khỏi cổng thành
Xóm nghèo nơi tôi ở
Bên phải là nhà bảo sanh
Bên trái là bệnh viện
Đằng kia lớp dưỡng sinh
Đằng nọ nhà quà vô lượng thọ...

Hằng ngày nghe tiếng khóc trẻ con
Nghe tiếng rên người lớn
Tôi nhắc Phật đừng buồn
Không được quạu quọ, không được cau có
Không được nhăn nhó...
Phật cười
“Phải! Nó vậy đó”

đ ỗ h ồ n g n g ọ c

.....

(*) Từng bước nở hoa sen, Nhất Hạnh